

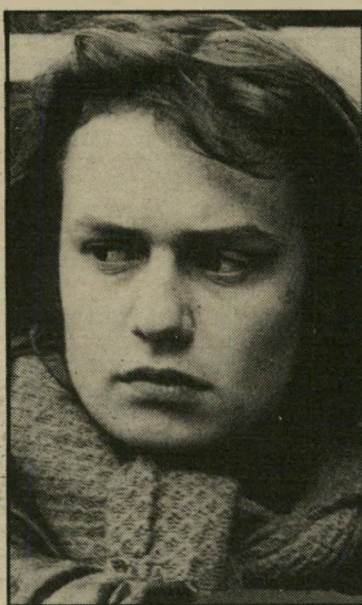
2. זרים (ארצות-הברית)

1. ראן (יפאן)

תשמ"ו • הסרט הטוב תשמ"ו • הנ

שרה שבו יש יותר נתונים ויותר דיעות משיש סרטים, ועל כל מה שמוצג כעובדה עליידי אינטרסנט אחר, יש עובדה נגדית, לרוב הפוכה לגמרי, של האינטרסנט ממול. די לראות שכל האינטרסנטים בוכים ועוברים, עוברים ובוכים. בסיום תפילת-אשכבה זו חובה לציין שאם הקולנוע הישראלי אכן מבוסס באשפתות, ואינו זוכה אולי להסדר שיחזיר אותו אל החיים, רובצת האשמה כולה על מימסר אטום, אריש ועצלן; מימסר המסרב להזיז את ישבנו הרשן אפילו פסיעה אחת כדי לעזור ולדחוף לכיוון הנכון, שני המישררים הממשלתיים העוסקים בנירון, תעשייה ומיסחר וחינוך-דת-רבות, אשמים באותה המידה. אוסף של פקידונים כנשמה מניח לצעקנים הגדולים יותר להשפיע עליו, ומתעלם מאותם שאינם יודעים לצעוק. קולנועני ישראל הם מן הסתם העם העילג ביותר עלי ארמות — כולם מגמגמים כאשר מגיע הרגע לדרוש את המגיע להם. מתארגנים מדי פעם בהתארגנויות הססניות, המתפרקות עוד לפני שזכו לעשות משהו, שוכחים כל מה שרצו לדרוש. למרות הכל, התפוקה המקומית בסרטים, השנה, היתה מעוררת, ולוא רק משום שהיו יותר נסיונות מבעבר להתמודד עם חומר רציני, ופחות התחנפות לקהל. מה שמשמח במיוחד: חלק גדול מן ההתחנפויות נסתיימו באופן מכיש, ברעש וכמהומה רבה, כאילו להצדיק את חוסר הטעם שבהם: אם סרטים כמו סוף שבוע מטורף,

ישחקנית השנה
סנדרין בונר
עוברת אורח

שחקן השנה
ויליאם הרט
נשיקת אשת העכביש

ב סך הכל, תשמ"ו היתר שנה לא רעה כלל לקולנוע בישראל. וזאת למרות היכבות הבוקעות מכיוון הענף, המאמין באמונה שלמה כי דמעות הינן סגולה כנגד עיז-הרע. הקולנוע הישראלי מידרדר והולך, מתפרק והולך — כך היה כתוב בעיתוני-החג. אין ספק שיש אמת בדבר, אם מנסים למרוד את הסרטים מתוצרת-הארץ בסרגל ההגיון. אלא שאותו הסרגל מצביע על אותן מסקנות מדי שנה בשנה, איש אינו יכול אפילו להתחיל ולהסביר כיצד הגוויה הזאת גוססת כליכך הרבה זמן, ותוך כדי כך מפרנסת אנשים רבים כליכך. זה אחד הניסים של ארץ זו, שאינה מפיקה עוד חלב ורובש בחינם. ואם זה היה כך בשנים עברו, מתקבל על הרעת שזה ימשיך להיות כך גם בעתיד. המיספרים האיומים שנרשמו בקופות כמה מן הסרטים הישראליים הם אומנם מפחידים מאוד. אך לעומתם כמה וכמה סרטים שברו את מחסום 100 אלף הצופים — לא די בכך כדי לכסות את ההוצאות, אבל מספיק, כנראה, כדי להבטיח המשך לסרט נוסף: שלא לדבר על המיספרים המזהירים של יהודה ברקן, הטוען למיליון צופים ויותר בשני סרטיו השנה, קומפוט נעליים ובעיקר ניפגש בסיבוב, או בהישגים הנאים של שתי אצבעות מצידון, הממשיך לרוץ בכל רחבי הארץ. כמרץ רב.

בוכים ועוברים. אבל מוטב שלא להיכנס לשדה-המוקשים של כלכלת הקולנוע הישראלי,

ע תשמ"ו • הסרט הרע תשמ"ו • הנ

2. שיכרון חושים (ארצות-הברית)

1. לילות לבנים (ארצות-הברית)